

[Tholstrup.]

lagt over på engrosleddet, for at man kunne putte folk blå i øjnene, så de hurtigst muligt glemte, at der eksisterede en tøjsskat, når den ikke skulle føres på regningen, så den hver gang var folk for øje.

Hvordan skal man vænne borgerne af med at kræve og kræve i en uendelighed, når man ikke viser dem, at borgernes krav går ud over skatteyderne, i samme grad som borgerne får de krævede fordele? De fleste vil vel nok finde ud af, at de samtidig med at være borgere også er skatteydere. Det er derfor meget kortsynet politik at skjule sandheden for borgerne, således at de ikke lægger mærke til de upopulære skatter, for det betyder jo bare, at de glemsomme snart igen stiller nye krav til det offentlige i den glade indbildning, at staten er sådan en slags anonym onkel, som ud af intet yder goder til borgerne.

Hvis de partier, som her i folketinget går imod socialisme og imod, at staten skal forvalte borgernes penge, holder fast ved deres stilling, vil de ikke alene kræve, at loven ændres i den retning, som er angivet af forslagsstillerne, men at det ligefrem påbydes de handlende på hver enkelt faktura at lægge beløbet til, således at folk kan se, hvad det koster at få tilskud og støtte fra staten til alle disse formål. Og hvis de er enige med os i, at man bør overlade midlerne til folks egen administration, så vil de kræve denne skat, som er en af de dumme og mest kostbare former for skat, afskaffet straks eller i det mindste afviklet.

En pludselig afskaffelse uden varsel vil ikke medføre nye ulykker, vel at mærke når den forud erlagte skat bliver tilbagebetalt. Men den omstændighed, at den bortfalder om fem fjerdingår til en bestemt dato, vil uvægerlig medføre, at der i de sidste måneder før dette tidspunkt kun vil være et meget lille salg af de afgiftspligtige varer, og det vil derfor være klogt at lade loven afvikle, således at den til sin udløbsdag er faldet bort gradvis, f. eks. med 1 pct. om måneden, og således, at afgiften er helt nede på 1 pct. den sidste måned før bortfaldsdatoen.

Det er selvfølgelig sagt under forudsætning af, at afgiften skal fortsætte, men med det dagsordensforslag, der er stillet af det

kommunistiske parti i dag, og med den tilslutning, der iøvrigt er til tanken om at komme af med den, er der måske en chance for at komme helt af med den. Men hvis ikke vi kommer af med afgiften i dag, må ønsket være, at den bliver afviklet, med sikkerhed for, at den falder væk om fem fjerdingår.

Der er for mig ingen tvivl om, at det, der gav os tøjsskatten, var tekstilindustriens ublufærdige krav om igennem toldforanstaltninger at opnå højere priser, fordi en enkelt dårlig ledet fabrik var gået fallit, og et par stykker ikke kunne klare sig i konkurrencen, fordi de ikke var dygtige nok. Det gav politikerne det indtryk, at tekstilvarerne godt kunne tåle at koste noget mere, idet tekstilfabrikanterne ikke på noget tidspunkt udtrykte frygt for, at tolden ville nedsætte salget og påføre større ledighed. Så fik vi tøjsskatten og selvfølgelig gik omsætningen så de 15 pct. ned, som varerne blev dyrere. Det var ingen overraskelse for dem, der kunne regne. Når man sår vind, høster man storm!

Nu er de samme tekstilfolk igen ude med understøttelseskravet, og jeg kan love for, at resultatet af en eventuel tekstiltold yderligere vil reducere folks køb af tekstilvarer til skade for hele tekstilhandelen og -industrien.

Hvad er det dog for organisationsfolk, tekstilindustrien har valgt som ledere? Er det virkelig nok for alle disse fabrikker at have folk i spidsen, der kan besnakke visse politikere i stedet for at tænke i økonomiske baner og arbejde i tekstilindustriens virkelige interesse, som varetaget rigtigt er sideløbende med befolkningens?

Når jeg benytter lejligheden til at advare her, er det, fordi vi risikerer, at en sådan ny lov skal undfanges og fødes i dølgsmål. Sandheden er den, at når leveomkostningerne stiger, uden at indtægterne stiger tilsvarende, er tekstilvarerne de første, der går ud over. Huslejen, skatterne og brændslet kan ikke reduceres i pris, maden skal de fleste have for at kunne bestille noget, og øl- og tobaksforbruget går meget lidt ned, da det er et område, hvor folk er viljeløse. Tilbage er kun tekstilvarerne, som man kan spare på; for når alle andre også skal spare på tekstilvarer, gør det ikke så meget, at man kommer til at se lidt hurvet ud i tøjet. Det er kun, hvis man er en undtagelse på